

Újlaki Hangok

Ha bárki is arcodba bámul,
És bárhogyan ítéli meg
Hogy mennyi ráncod van, ne számold
És valld be minden évedet.

Legszebbek akkor a virágok,
Ha épp hervadni kezdenek
Most még gyöngédebben kívánlak,
Most vagy nekem legkedvesebb.

Legszebbek akkor a virágok
Sztyepan Scsipacsov
Vas István fordítása

IGE-IDŐ

„Ha valaki vallásosnak tartja magát, nyelvét azonban nem fékezi, hanem áltatja magát, annak vallásossága mit sem ér.” (Jak 1, 26)

Kedves Testvérek!

Bizonyára ti is ismertek olyan embereket, akik kereszténynek mondják magukat, de ez nem látszik meg rajtuk, hiszen hiába vesznek részt minden liturgikus eseményen, plébániai megmozduláson, zárandoklaton, körülöttük csak zűrzavart, rosszindulatot, ellenségeskedést lehet tapasztalni. Vallásosnak lenni nagyon jó: ha komolyan gondoljuk az elköteleződést Isten felé, akkor segítségével folyamatosan fejlődünk hitben és szeretetben, és soha nem veszítjük el reménységünket. Ha viszont a vallásosságnak csak külső jegyeit gyakoroljuk, különböző deformítások jöhetnek létre, amelyek közül jelentős és másokra is káros az, amiről Jakab apostol megfogalmazását fentebb olvassuk.

Gondolkodjunk el azon, vajon mi hogy állunk ezzel! Hazudunk-e? Ide tartozik a becsületsértés, a valótlanság állítása (szándéktól függetlenül), a füllentés, és bizony az elhallgatás is.

Megszólunk-e másokat? Mielőtt ilyesmit tennénk, jusson eszünkbe, amit Jézus mondott a házasságtörő aszszony esetében: „Az dobja rá az első követ...”

Kritizálunk-e? Sok visszás dolgot tapasztalhatunk környezetünkben, és helyes dolog kimondani észrevételeinket. De ne lendüljünk át a ló másik oldalára! Azon vehetjük észre magunkat, hogy szörnyen kritikusak lettünk. Ez már nem építi az adott ügyet/embert, hanem rombolja.

Pletykálkodunk-e? Nem egyszerűen a hírek, események továbbadásáról van itt szó, hanem az öncélú és rosszindulatú „jólértesültségről”. Ez könnyen visszajára fordul-

hat, s azt tapasztalhatjuk, hogy már nem beszél velünk senki érdemleges dolgokról.

Fecsegünk-e értelmetlenül? Bizony, ez is kárunkra lehet. A sok fölösleges szó között elsikkad a lényeges mondanivaló. Vég nélküli szóáradatra senki nem kíváncsi. Vegyünk néha levegőt, és hagyjunk beszélni másokat is!

Testvérek, ha azt akarjuk, hogy Istennek kedves legyen a vallásosságunk, igyekezzünk elkerülni a nyelv bűneit!

Jüling Erika

Tábori élmények

Június 16-tól július 4-ig, a tizenkettedik napközis táborunkat rendeztük plébániánkon. A három hét kiegyensúlyozott, barátságos légkörben telt el. Napi létszámunk 35-48 fő között mozgott, hihetetlen szórt életkori megoszlásban. A legapróbb öthónapos, a legnagyobb "gyerek" huszonhárom éves volt. Ez nem okozott problémát, hiszen olyan jó néha kicsinek lenni. Nálunk nem ciki önfeledten énekelni, játszani korhatár nélkül. Az anyukák és gyermekek rendületlen lelkesedéssel "vágták a fát" Sönfi után szabadon, nagyokat kacarászva. Lasetzky Kriszta szóló karrierje kibontakozhatott az idén, mert szájátva lestük mozdulatait, énekét. A "hogya szél fúj..." fogalom lett Újlakon, sőt Matyi vitte tovább a Szent János Bogárkákknak, ahol nagy sikere volt. Rengeteget énekeltünk az idén, sok új és régi dalt. A "Hálát adok, hogy itt a reggel..." című dal már tizenkét éve ugyanúgy zeng, és ilyenkor mindig látom Kriszti mosolyát, örömet és biztatását főntről. Smatyi, Zolika, Barnus és Zita! Köszönjük a fantasztikus közös éneklést! Sok szülő és gyerek kérte, hogy a vasárnapi misék után énekeljünk, találkozzunk, beszélgessünk a hittantermekben. Jó lenne!!!

Hittanóráink jók és tanulságosak voltak. Dramatikus játékokkal, életszerűen megtapasztalhattuk Jézus tanításait. A gyerekek aktívak, ügyesek voltak. A harmadik hét hittanórái nagyon izgalmasak voltak. Dr Molnár Gábor igazi, hozzáértő, hiteles foglalkozásokat tartott. Iza elragadó kézműves foglalkozásain ott ült a huszonéves és a kicsi is. Sláger volt az üvegfestés, gyöngyfüzés, a dekorgumi. Búcsúkor negyvenhatezer forintot kerestünk az eladott portékáinkból, és hozzájárultunk a tábor költségeihez. Nagyon aktív sportélet folyt, Kriszta jól és sokat mozgatta a gyerekeket. Météztünk, röplabdáztunk, bencés fogóztunk, fociztunk....Szuper volt a sziklamászás Krisztiánnal a csillaghegyi köfajtóban. A tábor fénypontja a Szaléziák napközis táborával eltöltött közös nap volt. Az egész napos

színes, izgalmas együttlét közös munkánk eredménye volt. Büszke voltam fiataljaink hozzáállására, aktivitására. Köszönjük a segítséget testvéreinknek, nem szenvedtünk hiányt semmiben. Kaptunk sütit, gyümölcsöt, ennivalót, tárgyi eszközöket, pénzt is. Köszönjük a Karitasz segítségét. András atyánknak köszönjük a türelmét, szeretetét, hogy ilyen jól viselte a zsidongó, mozgékony gyerekhadunkat! Közös nyárbúcsúztatóra hívom a táborosokat és minden testvérünket augusztus 30-án, szombaton az esti mise után.

Németh Anikó

Változás

Kedves Újlaki Testvérek!

Egy változás, minden ember számára jelent valamit érzelmileg. Vagy negatív, vagy pozitív irányba. Van, aki megsértődik egy szó, egy mondat miatt, és évekig eltűnik egy plébániai közösségből. Van, aki vállal egy szolgálatot, amivel segíti a közösség és a pap munkáját, de amint beáll a változás, feladja. Ezek a vállalások valójában kinek szólnak? Istennek vagy embernek? Elég szomorú, ha ez utóbbinak, és nem Istent helyezik az első, Őt megillető helyre. Kérem az Úr megerősítő és gyógyító kegyelmét minden távozó és érkező pap számára, és minden hívő számára, akit egy esetleges személyi változás megingat az Istenhez való hűségben.

Sütöri .Zsuzsanna.

Anekdóták

Furcsa nemzet a magyar

Az öreg báró Sennyey László, a Mária Terézia korában élt régi igaz magyar szokott így zsémbeskedni:

- Csak nincs furcsább nemzet a magyar nemzetnél! Őtet, mint valami választott népét, kihozta az Úristen Schytiából erre a tejjel mézzel folyó földre, és azt mondotta: No! Egyél, igyál! Ebugatta magyarja! Itt van a jó tokaji bor, fejér miskolci kenyér, kövér debrecenyi szalonna! De ez néki nem tetszik; kimegy az országból és külső nemzeteknél fecsérli pénzét. Azután vezette őket az Isten Szent István királynak hitére, mondván: No, üdvözülj, eb szánkázza meg a lelkedet! De ez sem tetszett néki; ő külső országi svájcer, és francia hitet hozott bé magának, és azt nevezte: *magyar hitnek*. Már úgy lévén a dolog, mit tudott vele tenni az Úristen? Adott néki tehát becsületes kalpagos prédikátorokat, mint imé Szilágyi Sámuel uram! De ez sem tetszik néki; azt gondolja: hogy az Isten szava sem hangzik magyar öltözetű prédikátornak szájából, ha csak külső akademiákról jött parókás, s borjúbéllal kerített nyakú papját nem hallja prédikáló székéből. – Magának is a magyaroknak adott az Úristen minden nemzetek felett való legdíszebb vitézi öltözetet. Csak a magyar gárdát kell nézni (talán csak magának az Úristennek, és a magyar királynak van olyan gárdája), de néki az sem tetszik, dísztelen hasogatott szarduthba (vagy mi a ménkönek mondjam?) öltöztén, akkor legszebbnek véli magát, midőn háta gerincén úgy megy a paszomántja, mint a kecségének, sőt azt gon-

dolja: hogy lovagolni se tudna, ha csak anglus preceptort nem fog magának. Boldog Isten!

Szirmay Antal, *Hung. in. Parab.*

Köszönet - néhány újlaki hívőnk tollából

Az elmúlt négy év emlékképei nyüzsgőnek fejemben, mit is emeljek ki közülük? Azt, hogy folytatva elődei építő munkáját mennyi minden épült-szépült templomunkban és a plébánián? Ezeket a Historia domus oldalai őrzik majd. A méltósággal bemutatott szentmiséknél és a lelki vigaszt (is) nyújtó gyóntatásoknak pedig mindannyian tanúi voltunk. Viszont napi rohanásaink közepette kevesen szakítottunk időt a pénteki bibliaórákra. Ezek a személyes hangvételű esték élő egyháztörténelem órák voltak. Egy-egy bibliai idézetből kiindulva személyes, sokszor szemnáriumi élményeit idézve tette élővé számunkra a múlt század második felének főleg magyar vonatkozású egyháztörténeti eseményeit. Mindig talált egy-egy verset, illusztrálva az éppen szóban forgó témát. Az idei évben került sor a nyolc boldogságra. Óráról órára visszatért rá, mindig tudott még valami újat mondani. Kérte, hogy legalább egyet válasszunk közülük, hogy ráataláljunk az Istenhez vezető útra. Nemrég egy görög katolikus pappal beszélgettem, aki idézett Krisztus mennybemenetele ünnepének liturgikus szövegéből: *Úgy mentél el, hogy itt maradtál köztünk*. Mi is ezt szeretnénk kérni András atyától.

H..Z.E

András atya egy kicsit nagyapámra hasonlít, aki reggeltől estig dolgozott, megművelte a földet, rendben igyekezett tartani a háziállatokat, mindig volt jó szava az emberekhez és a tekintetében mindig szeretetet éreztem.

A szentlélek adománya a bölcsesség, ami számomra jellemző a prédikációira, főleg hozzánk beszél, a felnőttekhez. Álljunk már meg és gondolkozzunk el azon, hogy mi folyik körülöttünk, hol tartunk, és hogy jutottunk idáig, mit lehetne tenni, hogy egyáltalán képesek legyünk tovább menni. Szinte minden prédikáción a szentírási részek kapcsolatban állnak a mai élettel. Minden szó rendesen, „súlyra megmérve”, megfontolva és konkrétan nekem szól.

A tőle kapott jó tanács az, hogy mindenhez kell türelem. Ahhoz, hogy történjen valami, cselekedni kell és nem csinálni, hanem megcsinálni!

Vikuk Gyula

András atya újlaki plébánosságának második esztendejében nagy jubileumra készültünk. Templomunkban az első szentmisét Szent András napján mutatták be - két különböző feljegyzés szerint 1705-ben, illetve 1706-ban. Minthogy az évszám bizonytalan, plébánosunk úgy döntött, hogy jubileumi évet tartunk. András atya vezette és irányította az ünneplést. Ötleteivel, biztatásával, bátorításával, lelkesítésével tartalmas, gazdag, imádságos, közösségépítő program bontakozott ki, amelynek kegyelmi hatásait ma is tapasztalhatjuk, és mindenkor érdemes fölleveníteni. 2005-ben Szent András napján püspöki szentmisével kezdődött a jubileumi év. Az ünnepre megjelent „Az újlaki Sárlos Boldogasszony templom” című könyv és egy képes-

lapsorozat templomunkról. Tavasszal lelkigyakorlaton és zárándoklaton vehettünk részt, a templombúcsú napján bíboros úr kiszolgáltatta a bérmálás szentségét, kiállítás nyílt „300 év története plébánosaink munkásságának tükrében” címmel, a katolikus rádió Ajándékkosár című műsora jubiláló plébániánkról szól, este kórusunk előadta Mozart Koronázási miséjét. Nagyboldogasszony napján a lourdes-i kápolna új rácsát áldotta meg András atya, októberben két professzor előadását hallgathattuk meg. 2006-ban Szent András apostol napján ünnepi szentmisével zárult a jubileumi év.

Köszönet érte András atyának, Újlak 25. plébánosának!

Tarján Mária

Kedves András atya!

Magam és családom nevében írok. Sajnáljuk, hogy ilyen döntés született, és nem igazán örülünk. Szeretnénk azonban, ha tudnád, hogy egész ittléted alatt éreztük a türelmedet, bátorításodat és szeretetedet. Soha nem kértünk Tőled semmit, mégis sokat kaptunk. Tiszta szívvel köszönjük!

Szántó Géza András és családja

Fájó szívvel fogadjuk el az elhatározásodat és a döntést, de bízunk legfőbb pásztorunk, Istenünk, összetartó erejében, mely nem engedí szétbomlasztani közösségünket.

Megköszönjük a Tőled kapott lelki muníciót, szervező, irányító, lelkipásztori tevékenységedet, és azt a gondoskodást, mellyel körülvettél minket.

Most felidézünk egy Rád jellemző személyes élményt, mely még a Szent Vince Plébániához kötődik. Itt tapasztaltuk először gyors és szakzerű segítségedet, amikor a 2000. évi taize-i találkozó összejövetelére menve gépkocsink defektet kapott a templomtól egy villamosmegállónyira. Azonnal eljöttél, és a kereket profi módon pillanatok alatt kicserélted a zord téli időben. Az autó az Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánián is megréftél minket. A gitáros kórus a kökerítésen ülve zenével köszöntött Téged, és a templomból kijövő híveket. Nem akartuk megzavarni az áhítatos pillanatot, ezért gyújtás nélkül próbáltunk kigurulni az utcából, mire úgy beragadt a kormányzár, hogy csak a Te szakértelmed tudta beindítani a motort.

Köszönjük, hogy kapcsolatunkat rendezni tudtuk valláserkölcsi alapon, ehhez nagy lelki biztatást, bátorítást és támogatást nyújtottál. Hála érte.

Kérjük, tarts meg jó emlékezetedben minket. Isten vezéreljen utadon!

Gyuri és Márta

2006 májusában Leányfalura szerveztem plébániai lelkigyakorlatot, Molnár Gáborral közösen. Az együtt töltött hosszú hétvége mindnyájunkat gyarapított: tartalmas volt, elgondolkodtató és igazán lelki. Hogy jól sikerült és mindenki jó érzéssel jött haza, arról András atya szavai győztek meg végleg. Ő ugyanis, amikor a hazajövetel után először találkoztunk, üdvözlésemre kedves humorával csak ennyit mondott: - Erika! Látom a glóriát a feje fölött!

Jüling Erika

Köszönjük, András atyának, hogy segítette a 21-ikei miséket, a napközis táborokat, és hogy minden erejével a plébánia és a templom felújításán dolgozott.

Lasetzky család

András atyát a házasságkötésünk óta ismerjük, még a Tabánból. Egy „korabeli” epizódot szeretnénk felidézni. Előbb volt a polgári esküvőnk, és délután jött az IGAZI. A hagyományos vékony aranygyűrű mellé volt egy számunkra fontos kis ezüst kísérgyűrűnk is, ami komoly gondot okozott a „világi” esküvőn, nevezetesen: „Azonnal döntsék el, melyik gyűrű „lesz”, és most tegyék ide a tálcára”, és már el is tűnt az anyakönyvvezető, hogy kissé csalódottan hamarosan mi is kiléphessünk a színpalak mögül. Ugyanez kicsit másként történt délután. András atya őt soha el nem hagyó komolyságával és sajátos humorával megkért minket, hogy befelé a közízléssel ellentétben a „menyasszony menjen a vőlegény baloldalán”, de csak azért, hogy kifelé már az elfogadott és megszokott „Váci utcai stílusban” jöhessünk. Félénken előhoztuk a „négy gyűrű” lehetőségét. A válasz így hangzott: „Drága Tanárnő és Mérnök Úr! Annyi gyűrű lesz, amennyit akarnak. Mindet megszentelem. Csak egy kis probléma adódhat, ha netán elgurul valamelyik, de legkésőbb Jolánka akkor is megtalálja hétfőn!

Lukács mondta „csak úgy” a minap: - Mama, miért van az, hogy András atyánál *olyan* jó ministrálni, főleg „bor-vizezni”. Annyira kedves, mindig rám néz és megköszöni!

András atya pusztá lényével, beszédes tekintetével, szentbeszédeivel, bibiaóráival és minden hozzánk intézett szavával és pillantásával óvja, vigyázza szent szövetségünket. A tizennegyedik házassági évfordulóra Őt kaptuk ajándékba, mikor Újlakra került. Most a Jóisten kicsit megvonja tőlünk /már biztos erősebbek vagyunk/, de a háttérben ott van és lesz. Hálával köszönjük!

Zsombory Gábor és Edit

A szűk Könyök utcán hazamegyek,
most hajnali három óra,
Istenem, vezess a jóra!
Békevirágok e szürke kövek
és béke e hajnali ég.
Istenem, szeretsz-e még?
Züllenem, hullanom rendeltetett
és lehull, aki arra való...
Légy velem, mindenható!
Hajnali percek szemeznek alá
s a harang a szívembe sikolt.
Istenem, sok bánatom volt!...
Keresztények üztek, csúfoltak zsidók,
és a nők se szereztek nekem semmi jót.
Eldobtak, mint az odvas diót.
Húsz évvel szerettem, húsz évvel vakon;
ma sápadt és zord halovány alakom:
Istenem, a szívedbe lakom!
Nincs éjjelem, nincs és nappalom sincs,
csak e hajnali ég, csak e kék...
Istenem, szeretsz-e,
Istenem, vezetsz-e,
Istenem, megversz-e még?

*A szűk Könyök utcán
Somlyó Zoltán*

Miserend:

hétfő, csütörtök és szombat: 18⁰⁰

kedd, szerda, péntek: 6³⁰
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

3.V. Évközi 18. vasárnap

6.Sze. **Urunk színeváltozása**

8.P. Szent Domonkos

10.V. Évközi 19. vasárnap

A perselypénzt a sekrestye felújítására fordítjuk.

13.Sze. A világosi fegyverletétel napja

11.H. Szent Klára

15.P. **Szűz Mária menybevétele, Nagyboldogasszony**
szentmisék 6³⁰, 9⁰⁰, 18⁰⁰

17.V. Évközi 20. vasárnap

20.Sze. **Szent István király, Magyarország fővédőszentje**
szentmise 9⁰⁰

24.V. Évközi 21. vasárnap

28.Cs. Szent Ágoston

29.P. Keresztelő Szent János vértanúsága

31.V. Évközi 22. vasárnap

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda (Bécsi út 32., : 335-3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár:** nyáron zárva

Tea délelőtt a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet hittan teremben.

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szt. István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Családi események

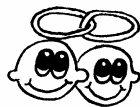
Örök hűséget esküdött egymásnak:

július 5-én:

Izsold Sándor és Kocsis Rita,

július 19-én:

Tóth Balázs és Fésűs Beáta

Hírek

András atya betegségére való tekintettel nyugdíjazását kérte Bíboros Úrtól. Bíboros Úr 2008. augusztus 1-től nyugdíjazta András atyát, ugyanakkor Dr. Beran Ferenc pápai káplánt plébániánk plébánosává, Gájer László újmisési atyát pedig káplánná nevezte ki. Az új plébános ünnepélyes beiktatása augusztus 3-án a 9 órai szentmisén lesz.

A hagyományoknak megfelelően idén is közös nyárbúcsúztatóra hívjuk a táborosokat és minden testvérünket augusztus 30-án, szombaton az esti mise után a plébánia hátsó udvarába. Süteménynek, bármilyen kínálivalónak örülünk!

Nyáron a könyvtár zárva tart, a kikölcsönzött könyveket a sekrestyébe lehet leadni.

Halottaink:

Sándor Jánosné dr. Slowik Felícia (76)

Schweider Mártonné (69)

Papp Istvánné (89)

Némethi Gusztáv (60)